

Gabriela Galgánková, 10 rokov, Zborov nad Bystricou

1. kapitola

ZOZNÁMENIE

Pri rieke Bystrica leží dedinka, v ktorej žije veľmi zaujímavé dievčatko. Gabike sa každý deň sníva čarovný sen. Tak počúvajte, čo sa stalo dnes v noci. Keď večer zatvorila oči, bol zrazu koniec prázdnin. Gabika sa vrátila do školy medzi svojich spolužiakov. Cestou sa kochala, aká je príroda krásna. Slniečko svietilo, obláčiky sa naháňali a všade lietali farebné listy zo stromov. Keď prišla do školy, privítala sa so svojimi kamarátmi. Začala prvá hodina matematiky. Pani učiteľka im vysvetľovala, ako sa počíta násobilka. Keď zrazu Gabika počula čudné zvuky. Zdalo sa, že nikto iný okrem nej ich nepočul. Musela počkať, kým skončí hodina, aby sa mohla pozrieť, odkiaľ to prichádzalo. O chvíľu to miesto našla. Bolo to pri zakladačoch, kde si deti schovávajú pracovné testy. Jeden z nich odkryla a našla krásneho, zeleného a maličkého dráčika s veľkými žltými očami. Kto si? Opýtala sa ho. Ja som zborovský dráčik. Asi som sa stratil, bol som hladný a našiel som desiatu v zakladači. Ty ma nepoznáš? Veľmi sa mi tu páči, aj ja by som sa chcel naučiť čítať a písať. Mohla by si ma, prosím, naučiť písmenká? Rozhovoril sa dráčik. Gabika sa zamyslela, pohladkala si bradu rukou a odpovedala. Mohla, ale najskôr musí skončiť vyučovanie, spolužiaci by sa ťa mohli zľaknúť, rýchlo sa schovaj, po obede prídem za tebou. Dráčik poslúchol a zaliezol späť do skrýše. Keď skončila posledná hodina, Gabika sa nevedela dočkať, kedy sa vráti k dráčikovi. Otvorila školskú tašku a zobrala ho so sebou domov. Po ceste mu vysvetľovala prvé písmenko A. Tak dráčik, čo to jazdí po ceste? Spýtala sa ho. Neviem, odpovedal. To je auto a na aké písmenko sa to slovo začína? Čo počuješ na začiatku? No aaaaaa, aaaaaaaaaaaaauto. Píše sa ako strechy domov, okolo ktorých prechádzame, doma ti to ukážem. Vtom dráčik vykrikol, pozri, to auto má krídla! Kde, kde ho vidíš, aj ja chcem vidieť lietajúce auto, tešila sa Gabika. A vtom zazvonil budík.

2. kapitola

BUBÓN BBBBB

Na druhý deň sa Gabika nevedela dočkať, kedy pôjde spať. Veľmi sa tešila na to, čo sa jej v noci bude snívať. Dúfala, že opäť stretne dráčika. Veľmi rýchlo zaspala a začala snívať. Gabika vstala po ďalšom dni znova do školy. Dráčik ešte spal pod perinou. Z nosa mu vychádzal sivý dym. Dúfam, že mu z úst nevyjde oheň, to by mi zhorela perina, čím by som sa potom prikryla, aby mi nebola zima, preto ho rýchlo zobudila, určite by inak spal až do večera a ona by nestihla školu.

Dráčik, vstávaj, meškáme, vyučovanie už o chvíľu začne. Skoč do tašky a ideme. Som hladný, zívaj. Na to nemáme čas, tu máš jablko, v škole ti dám chlebík, to ti zatiaľ musí stačiť, nechcem prísť neskoro. Gabika prišla do triedy na hodiny hudobnej výchovy v nevhodný čas. Ospravedlnila sa pani učiteľke Grigovej, ktorá jej to odpustila. Kto sa odváži zaspievať nejakú pesničku, opýtala sa žiakov. JA! Zakričal Samo. Môžeš začať, povedala pani učiteľka. Chodila dievčina po hore plačúci....Dobre, to stačí, zastavila ho pani učiteľka. Chce ešte niekto zaspievať? opýtala sa opäť a tak sa v triede všetci spolužiaci vystriedali v spievaní. Niektorým to išlo dobre, iným zasa nie, ale určite im bolo veselo, dokonca si spoločne zahrali na hudobných nástrojoch. Keď sa po obede vyučovanie skončilo, Gabika išla domov spoločne so Samom, rozmýšľala, či mu svoje malé tajomstvo s dráčikom môže prezradiť. Ahoj Samo, chceš vidieť niečo zaujímavé? No, jasné. Tak dobre, zatvor oči! Otvorila školskú tašku a zakričala. Dráčik, vyskoč von! Samo sa plesol rukou po čele a skrípkoval. Gabika, nemáš horúčku? Veď draci neexistujú! Vtom z tašky vyskočil náš dráčik. Aaaa ty si ktoooo? zľakol sa Samo. To som ja,

zborovský drak. Neboj sa ho, dráčik toto je Samo, Samko toto je môj nový kamarát, ktorý sa schováva u nás v škole. Učím ho čítať a písať. Chceš ho naučiť nové písmenko? No jasné, Samo súhlasne zakýval hlavou. A ktoré sa naučím dnes? Nevedel sa dočkať dráčik. Nechaj sa prekvapiť, musím si to najskôr premyslieť, odpovedal Samo. Pamätáš sa, na akom hudobnom nástroji som dnes v škole hral?

Pamätám, ale neviem, ako sa volá, odpovedal dráčik sklamane. Predsa Bubon. Jedno písmenko sa v tom slove nachádza až dva razy. Uhádneš ktoré? Bu-bon, zopakoval Samo. BU-BU-BU- BON snažil sa dráčik nájsť do správne. No predsa B, aj toto písmenko má dve, ale brušká. Ja mám doma gitaru, ktorá hrá sama od seba, prerušila ich Gabika. Naozaj, spýtal sa Samo. To by som chcel vidieť. Aj ja, povedal dráčik. A vtom okamžiku sa Gabika zobudila. Škoda, vidieť tak hrať gitaru len tak samú, to by bol zážitok, usmiala sa Gabika pod perinou.

3. kapitola

MENO

Nastal nový deň a jemný letný dážď Gabiku pomaly uspával. Zatvorila oči a zrazu sa ocitla v školskej družine.

Bolo krásne slnečné popoludnie, ale sem-tam mierne mrholilo, ale nikomu to nevadilo, lebo spoza mrakov vyšla farebná dúha. Veľké biele obláčiky sa naháňali s malými mráčikmi. V tom Gabika zbadala svojho kamaráta. Prišla k nemu a opýtala sa ho. Paťo, čo tu robíš, veď polovica detí z družiny už išla domov a zvlášť ty sa vždy ponáhľaš hneď zo školy domov. Robím si tu domácu úlohu z matematiky, odpovedal. Prečo? Gabika bola veľmi zvedavá. Lebo doma nebudem mať čas a pôjdeme hneď na oslavu narodenín mojej babky. Povedal smutne Patrik, lebo na oslavu sa veľmi tešil, ale domáce úlohy nikto nerobí rád. Chceš vidieť draka? Ale Gabika, kde by si ho zobrala? V škole! Odpovedala. A čo by tam robil, zasmial sa Paťo. Schovával sa pred nami, lebo sa bál, povedala Gabika. Tak dobre, chcem ho vidieť. Dráčik, ukáž sa Paťovi! Tadááááááá, vyskočil veselo z tašky, to som ja Zborovský drak! A hneď sa opýtal Paťka, lebo bol veľmi zvedavý a rád sa učil nové veci. Čo je to matematika. Ja ti to vysvetlím, hneď s radosťou začal Paťko vysvetľovať. Vidíš týchto päť popadaných jabĺčok? Áno. Plus tých ďalších päť na strome? Koľko je to dokopy. Neviem, odpovedal sklamane dráčik. Keď ich spočítaš zistíš to. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ! Výsledok je desať, radostne vykrikol dráčik. No vidíš, to je matematika, ktorá sa začína na písmenko M. Dnes sme ťa naučili počítat a nové písmenko zároveň, povedala Gabika. Ale ja ešte nemám meno! Skríkol dráčik. Napadá vás niečo? Opýtala sa Gabika. Nie. A čo tak Mudráčik. Povedal Paťo. Áno to je ono, začína sa na naše písmenko M! Som rád, že som ťa spoznal Mudráčik, povedal Paťo, tak ahojte, už musím ísť. Čože, čo sa stalo? No odpoveď sa už Gabika nedozvedela, pretože sa zobudila.

4. kapitola

PRETEKY

Gabika sa už ani nemusela snažiť zaspáť. Len zatvorila oči a zase sa jej snívalo niečo o Mudráčikovi. Z ničoho nič bežala dole kopcom. Bol veľmi strmý. Skoro obidvaja s dráčikom spadli. Fúúúúúúúúúúúúúúúú, Mudráčik, to je ale únavné. Povedala ufučane. Gabika, ale mne je zle, reagoval dráčik. Ale musíme predsa dobehnúť do cieľa. A to vydržíš, lebo už vidím koniec. Mudráčik nemal na výber a musel sa ukryť, aby sa ho niekto nezľakol. Dobešli celí spotení, udychčaní a hlavne červení od únavy. V cieľi Gabika stretla Laurinku. Ahoj Lauri ako sa máš? Opýtala sa. Dobre, odpovedala

Laurinka. Zrazu niečo zašuchotalo. Čo to bolo? Niečo som zazrela, skríkla kamarátka. Jááááááááááá! Vykríkol Mudráčik. Ticho dráčik, nemôžeš sa predsa prezradiť, zastavila ho Gabika. S kým sa rozprávaš? Spýtala sa Laura. Tak dobre, prezradím ti moje tajomstvo, odpovedala Gabika. Toto je dráčik. Volá sa Mudráčik. Ahoj rada ťa spoznávam, pozdravila ho Laurinka. Aj ja teba. Pohotovo odvetil Mudráčik. Pozor ide pani učiteľka Harnasová, rýchlo sa ukry, prerušila ich Gabika. Pani učiteľka však len okolo prechádzala. Vzduch je čistý, môžeš znova von. Čo sa to tu deje? Zaujímal sa dráčik a dievčatá mu ochotne vysvetlili, kde sa práve nachádzajú. Sme na turistických pretekoch, informovali ho Gabika s Laurinkou. Tu sa naučíš veľmi veľa zaujímavých informácií, napríklad spoznáš hlavné mestá štátov, rozpoznáš zaujímavé miesta na Slovensku, budeš sa vedieť orientovať v lese, kde ti smer ukážu turistické značky. Mudráčik, ak chceš, môžem ťa naučiť rastliny, s radosťou vyskočila Laurinka. No jasnééééééééééé, ja sa rád učím. Skríkol Mudráčik. Tak napríklad, čo je toto. Poradím ti, je to strom, ktorého šišky rastú smerom dole. Vysvetľovala mu Laurinka. Vríba? Nieeeeeeeee, vríba je listnatý strom, tento strom má ihličie, je to predsa smrek. Mne sa páči tento modrý kvietok, zahovoril dráčik. To je nevädza, reagovala okamžite Gabika. Vtom niekto vykrikol. Už sú výsledky! Super, vykrikla Laurinka a rozbehla sa k rozhodcom. A práve, keď to začínalo byť zaujímavé a Gabika sa konečne mohla dozvedieť, na ktorom mieste v pretekoch skončila, prebudila sa. Škoda, možno som bola prvá☺